

INTELIGENȚA SPIRITUALĂ (SQ) ȘI ROLUL EI CRUCIAL PENTRU MANAGEMENTUL GENERAL AL FIRMEI ÎN CONTEXTUL CRIZEI ECONOMICE CONTEMPORANE

**Remus-Constantin BUTĂNESCU-
VOLANIN**, „*Lucian Blaga*” University,
Sibiu, Romania

ABSTRACT: Inteligența spirituală (SQ) are capacitatea de a schimba vechile moduri de gândire, caracterizate printr-o preocupare prea mare pentru capitalul material și neglijarea considerării componentelor mentale și spirituale ale vieții omenești ca fiind cel puțin la fel de importante ca și celelalte. Identificând natura spirituală a principalelor cauze ale crizei economice contemporane, lucrarea de față subliniază rolul crucial al inteligenței spirituale pentru rezolvarea problemelor din ce în ce mai complexe cu care se confruntă managementul firmei astăzi.

Cuvinte cheie: inteligență spirituală, criză economică, managementul firmei

1. INTRODUCERE

În ultimii ani, mai mulți autori au început să ia în considerare ideea potrivit căreia capitalul spiritual este ceea ce-i lipsește cel mai mult societății de astăzi, fiind astfel lucrul pentru care ar trebui să facem eforturi pentru a-l redobândi, în scopul depășirii dificultăților tot mai mari cu care aceasta se confruntă, așa cum s-a evidențiat și prin criza economică actuală. Unul dintre elementele de care avem nevoie pentru atingerea aceluiași obiectiv constă în conștientizarea de către membrii societății a importanței inteligenței spirituale (SQ) pentru crearea unei bunăstări sociale reale și nu simulate. Aceasta se explică prin faptul că inteligența spirituală (SQ) are capacitatea de a schimba vechile moduri de gândire, caracterizate printr-o preocupare prea mare pentru capitalul material și neglijarea considerării componentelor mentale și spirituale ale vieții

SPIRITUAL INTELLIGENCE (SQ) AND ITS CRUCIAL ROLE FOR THE GENERAL MANAGEMENT OF THE FIRM, IN THE CONTEXT OF CONTEMPORARY ECONOMIC CRISIS

**Remus-Constantin BUTĂNESCU-
VOLANIN**, „*Lucian Blaga*” University,
Sibiu, Romania

ABSTRACT: Spiritual Intelligence (SQ) has the ability to change the old ways of thinking that were characterized by too much emphasis on material capital, while neglecting the mental and spiritual components of human life to be at least as important as the others ones. Identifying the spiritual nature of the main causes of the contemporary economic crisis, this paper highlights the critical role of the spiritual intelligence in solving the more increasingly complex problems that faces the general management of the firm today.

Keywords: Spiritual Intelligence, Economic Crisis, General Management of the Firm

1. INTRODUCTION

Over the last years several authors have started to consider the idea of spiritual capital as what the society is mostly lacking now and what we should strive to regain in order to overcome the more and more tangled difficulties that confront it, as is also showed by the current economic crisis. One of the things we need in the pursuit of this goal lies in the awareness of society members on the importance of spiritual intelligence (SQ) to create real and not mimicked social welfare. Thus SQ has the ability to change the old ways of thinking that were characterized by too much emphasis on material capital, while neglecting the mental and spiritual components of human life to be at least as important as the others ones.

omenești ca fiind cel puțin la fel de importante ca și celelalte.

2. DEFINIREA INTELIGENȚEI SPIRITUALE

Conceptul de inteligență spirituală a fost propus lumii academice între anii 1997-2000 de către Danah Zohar. De la punerea în circulație a conceptului au fost propuse variate definiții, de către diverși autori. Multitudinea de definiții propuse în ultimii ani pentru inteligența spirituală [1] poate fi împărțită în trei categorii majore:

1. definiții axate pe funcția adaptativă a inteligenței spirituale pentru viața umană;
2. definiții centrate pe funcția inteligenței spirituale de furnizare a unui sens pentru viața umană;
3. definiții care combină cele două funcții (adaptativă și de furnizare a unui sens pentru viața umană) ale inteligenței spirituale.

În prima categorie pot fi menționate următoarele definiții:

- Considerând că „informația spirituală este o parte a bagajului de cunoaștere al unei persoane care poate conduce spre un comportament adaptativ de rezolvare a problemelor”, Robert E. Emmons, a descris inteligența spirituală ca pe „un cadru pentru identificarea și organizarea înclinațiilor și abilităților necesare pentru utilizarea adaptativă a spiritualității” [2];

- Pentru Frances Vaughan inteligența spirituală „este preocupată cu viața interioară a minții și spiritului, precum și cu relaționarea acesteia cu faptul de a fi. Inteligența spirituală implică existența unei capacități pentru o înțelegere profundă a întrebărilor existențiale și o bună cunoaștere a multiplelor niveluri de conștiință. Inteligența spirituală implică, de asemenea, conștientizarea spiritului ca și temelie a ființei sau ca forță de evoluție a vieții creative. [...] Inteligența spirituală este, astfel, mai mult decât o abilitate mentală individuală. Ea pare să conecteze personalul la transpersonal și eul la spirit. Inteligența spirituală depășește dezvoltarea psihologică convențională. Mai mult decât conștientizarea

2. DEFINING THE SPIRITUAL INTELLIGENCE

The phrase „spiritual intelligence” has been proposed to the academic world between 1997-2000 by Danah Zohar. Since its coining, many authors have proposed various definitions. The multitude of definitions given in the last years to spiritual intelligence [1] can be grouped in two major classes:

1. definitions focused on the adaptation function of spiritual intelligence for the human life;
2. definitions centered on the meaning providing function of spiritual intelligence for the human life;
3. definitions that combine the adaptation function with the meaning providing function of spiritual intelligence.

In the first class can be mentioned the following:

- Considering that „spiritual information is part of a person’s knowledge base that can lead to adaptive problem-solving behavior”, Robert A. Emmons, depicted the spiritual intelligence as „a framework for identifying and organizing skills and abilities needed for the adaptive use of spirituality” [2];

- For Frances Vaughan spiritual intelligence „is concerned with the inner life of mind and spirit and its relationship to being in the world. Spiritual intelligence implies a capacity for a deep understanding of existential questions and insight into multiple levels of consciousness. Spiritual intelligence also implies awareness of spirit as the ground of being or as the creative life force of evolution. [...] Spiritual intelligence, then, is more than individual mental ability. It appears to connect the personal to the transpersonal and the self to spirit. Spiritual intelligence goes beyond conventional psychological development. In addition to self-awareness, it implies awareness of our relationship to the transcendent, to each other, to the earth and all beings” [3];

propriului eu, ea presupune conștientizarea relației noastre cu transcendentul, cu celălalt, cu pământul și cu toate ființele" [3];

- Dagmar Dasha Nasel a definit inteligența spirituală ca pe „capacitatea de a recurge la abilitățile și resursele spirituale ale cuiva pentru a identifica mai bine, a rezolva și a găsi un sens pentru chestiuni existențiale, spirituale și practice” Mai departe, Nasel a identificat asemenea resurse și abilități ca pe unele potrivite pentru a facilita „capacitatea de a găsi semnificație în experiențe, a înlesni rezolvarea de probleme și pentru a îmbunătăți capacitatea de luare a deciziilor într-o manieră adaptativă [4].

Din cea de-a doua categorie de definiții se pot reține următoarele:

- În viziunea lui Zohar și Marshall, inteligența spirituală este inteligența cu care „abordăm și rezolvăm probleme legate de sens și valoare, plasăm acțiunile și viețile noastre într-un context mai bogat și mai relevant, stabilim că un anumit curs de acțiune sau un anumit drum în viață este mai încărcat de semnificație decât altul. SQ constituie baza necesară pentru funcționarea eficace atât a IQ (inteligența rațională sau cognitivă), cât și a EQ (inteligența emoțională). Este inteligența noastră fundamentală” [5];

- Catherine McGeachy a socotit că inteligența spirituală „este acea parte a individului care îl face capabil pe acesta să vadă consecințele acțiunii sale, să creeze un scop pentru viața sa, să schimbe granițe, să întrebe 'de ce?' există o anumită regulă și să creeze posibilitatea ca viața sa să aibă un sens” [6].

În sfârșit, pentru cea de-a treia clasă de definiții, se pot menționa următoarele contribuții:

- Brian McMullen a scris că: „În timp ce inteligența cognitivă este în legătură cu gândirea, iar inteligența emoțională este în legătură cu senzațiile și sentimentele, inteligența spirituală este în legătură cu ființa/ființarea” [7];

- Răspunzând la întrebarea „Cum putem spune dacă o persoană este inteligentă din punct de vedere spiritual?”, Maggie Dent a sugerat că: „Principalele caracteristici ale

- Dagmar Dasha Nasel defined the spiritual intelligence as „the ability to draw on one's spiritual abilities and resources to better identify, find meaning in, and resolve existential, spiritual, and practical issues”. Further, Nasel identified such resources and abilities as ones good to facilitate „the capacity for finding meaning in experiences, for facilitating problem solving, and for enhancing an individual's capacity for adaptive decision making” [4].

In the second class of definitions for spiritual intelligence one could retain the following ones:

- In the view of Zohar and Marshall, spiritual intelligence is the intelligence with which „we address and solve problems of meaning and value, the intelligence with which we can place our actions and our lives in a wider, richer, meaning-giving context, the intelligence with which we can assess that one course of action or one life-path is more meaningful than another. SQ is the necessary foundation for the effective functioning of both IQ and EQ. It is our ultimate intelligence” [5];

- Catherine McGeachy thought that spiritual intelligence „is that part of the individual that enable him/her to see the consequences of his/her action, create a purpose for their lives, change boundaries, ask 'why' the particular rule and create the possibility of having meaning in their life” [6];

For the third class of definitions, can be mentioned the following contributions:

- Brian McMullen wrote that: „If cognitive intelligence is about thinking and emotional intelligence is about feeling, then spiritual intelligence is about being” [7];

- Giving her response to the question „How can we tell if a person is spiritually intelligent?”, Maggie Dent suggested that: „The key characteristics of spiritually mature and competent people are evidenced by the depth and quality of their moral and ethical choices. These reflect a concern for others and for what is right and just according to universal principals” [8];

- Cindy Wigglesworth identified the spiritual

oamenilor maturi și competenți din punct de vedere spiritual sunt evidențiate prin profunzimea și calitatea alegerilor lor morale și etice. Acestea reflectă o preocupare pentru alții și pentru ceea ce este drept și corect, conform principiilor universale" [8];

- Pentru Cindy Wigglesworth inteligența spirituală este: „abilitatea de a se comporta cu Înțelepciune și Compasiune, fără a-și pierde liniștea interioară și exterioară (stăpânirea de sine), indiferent de circumstanțe”. Ea a subliniat, de asemenea, cele trei componente foarte importante ale acestei definiții: 1. „Cuvântul 'a se comporta' este esențial. SQ nu este doar în legătură cu 'a avea bune sentimente față de oameni' [...] Percepțiile și senzațiile interioare contează, dar ele trebuie puse în acțiune”; 2. „Cuvântul 'dragoste' este un cuvânt foarte confuz în limba engleză [...]. Este un cuvânt cu multe semnificații, ceea ce îl face greu de folosit în scopuri de leadership sau pentru training în SQ. Există multe definiții pentru dragoste care pot fi de ajutor, însă una în același timp exactă și exactă își are originea în Răsărit, unde se spune că: 'Dragostea este o pasăre cu două aripi: una este Compasiunea, iar cealaltă este Înțelepciunea... dacă una dintr aripi lipsește atunci pasărea nu poate zbura'. Prin urmare, oamenii cu un SQ înalt se comportă cu dragoste - definită acum ca Înțelepciune și Compasiune. Înțelepciunea este cel mai înalt nivel de dezvoltare a intelectului (a minții). Compasiunea este cel mai înalt nivel al Inteligenței Emoționale (al inimii). Comportamentul care rezultă dintr-o asemenea competență foarte dezvoltată a minții-plus-inimii este unul care dovedește îndemânare”; 3. „Păstrarea liniștii interioare și a celei exterioare se referă la un calm interior care nu se atașează de rezultate, deși cel în cauză acționează cu o convingere puternică, calm care este accesibil oamenilor cu niveluri mai înalte de dezvoltare în ce privește SQ și psihologia dezvoltării adultului. Dobândirea Înțelepciunii asigură distanța necesară pentru păstrarea lucrurilor în perspectivă. [...] Aceasta îi ajută pe oamenii cu un înalt SQ să se păstreze

intelligence as: „the ability to behave with Wisdom and Compassion, while maintaining inner and outer peace (equanimity), regardless of the circumstances”. She has also outlined the three very important pieces of this definition: 1. „The word „behave" is critical. SQ is not about just "feeling good about people" [...] Interior awareness matters - but it must be translated into action”; 2. „The word "love" in English is a very sloppy word. [...]. It is one word with many uses making it hard to use for leadership purposes or for training in SQ. There are many definitions for love that might help, but an accurate and elegant one comes from the East where the saying is: „Love is a bird with two wings: one wing is Compassion, the other wing is Wisdom... if either wing is missing the bird cannot fly." [...] Thus high SQ people behave with love - now defined as Wisdom and Compassion. Wisdom is the most elevated stage development of the intellect (head). Compassion is the most elevated stage of Emotional Intelligence (heart). The behavior which results from such highly developed head-plus-heart competency is skillful”. 3. „Maintaining „inner and outer peace" relates to an interior calm non-attachment to outcomes, while acting with passionate conviction, which is stably available to people at higher stages of development in SQ and in the psychology of adult development. Stable realization of Wisdom provides the distance needed to always keep things in perspective. [...] This keeps high SQ people from getting emotionally distressed by the obvious suffering and unfairness in the present situation. When we are distressed, angry, or upset our limbic system is activated and many functions of the neocortex lose blood flow and therefore effectiveness (see the work of Daniel Goleman for many references to this). [...] With the intense and conflict-filled work and world environments the ability to remain calm from the inside out is a real advantage. More decisions, higher quality decisions and more skillful actions result from this state of being” [9];

nevătămați din punct de vedere emoțional de suferința sau nedreptățile care provind dintr-o anumită situație prezentă. Atunci când suntem supărați, nervoși sau iritați sistemul nostru limbic este activat și multe funcții ale neocortexului pierd din fluxul de sânge și, prin urmare, eficacitatea (a se vedea în acest sens lucrările lui Daniel Goleman). În condițiile unui mediu de muncă intensă și al unui mediu general plin de conflicte, abilitatea de a nu-ți pierde calmul interior este un real avantaj. Decizii mai multe și de o calitate mai bună, precum și acțiuni abile rezultă într-un asemenea context [9];

- Mike George a arătat că: „Inteligența Rațională gestionează date și informații, recurgând la analiză și logică pentru a lua decizii. Inteligența Emoțională este necesară pentru înțelegerea și controlul emoțiilor și sentimentelor cuiva care rămâne totodată sensibil(ă) față de sentimentele celorlalți. Inteligența Spirituală este necesară pentru a: găsi și exploata cele mai profunde resurse interioare, care asigură capacitatea de a nu fi nepăsător, precum și puterea de a tolera și de a se adapta; a elabora un sens clar și stabil al identității de individ în contextul relațiilor nestatornice de la locul de muncă; a fi capabil de a discerne semnificațiile reale ale evenimentelor și semnificațiilor și a fi capabil a face munca mai încărcată de sens; a identifica valorile personale și a le alinia la un sens clar al scopului; a trăi acele valori fără compromis și, astfel, a demonstra integritate prin exemplu; a înțelege unde și cum fiecare dintre cele de mai sus sunt sabotate de către ego, ceea ce înseamnă a fi capabil de a înțelege și a influența 'adevărata cauză' [10];

- David Brian King a definit inteligența spirituală ca pe „un set de capacități mentale adaptative, care se bazează pe aspecte nemateriale și transcendente ale realității. Când sunt aplicate, aceste procese sunt adaptative în abilitatea lor de a facilita asigurarea unor semnificații unice în rezolvarea de probleme, abstractizare și gestionare. Patru componente principale sunt propuse pentru a cuprinde semnificația inteligenței spirituale: gândirea existențială

- Mike George showed that: „Rational intelligence manages facts and information, using logic and analysis to make decisions. Emotional intelligence, meanwhile, is needed to understand and control one's emotions and feelings, while being sensitive to the feelings of others. Spiritual intelligence is necessary to: find and use the deepest inner resources from which come the capacity to care and the power to tolerate and adapt; develop a clear and stable sense of identity as an individual in the context of shifting workplace relationships; be able to discern the real meaning of events and circumstances, and be able to make work meaningful; identify and align personal values with a clear sense of purpose; live those values without compromise and thereby demonstrate integrity by example; and understand where and how each of the above is sabotaged by the ego, which means being able to understand and influence 'true cause'” [10].

- David Brian King defined the spiritual intelligence as „a set of adaptive mental capacities which are based on nonmaterial and transcendent aspects of reality. When applied, these processes are adaptive in their ability to facilitate unique means of problem-solving, abstract-reasoning, and coping. Four core components are proposed to comprise spiritual intelligence: critical existential thinking, personal meaning production, transcendental awareness, and conscious state expansion” [11].

3. THE SPIRITUAL NATURE OF THE MAIN CAUSES OF THE CONTEMPORARY ECONOMIC CRISIS

In 1927, in the introduction that he made to his "Spirit and Freedom - A Christian Philosophy Attempt" [12], Nikolai Berdyaev, philosopher for whom "the spirit is freedom" [13], referred to that times as "a transitional age for the spiritual crisis".

The spiritual crisis that Berdyaev referred to in 1927 is now recognized by more and more authors to be a specific crisis of modernity.

critică, producerea de semnificație personală, conștientizarea celor ce țin de transcendent și expansiunea stării de conștiință" [11].

3. NATURA SPIRITUALĂ A PRINCIPALELOR CAUZE ALE CRIZEI ECONOMICE CONTEMPORANE

În 1927, în introducerea pe care a făcut-o la lucrarea sa „Spiritu și libertate - Încercare de filosofie creștină” [12], Nikolai Berdiaev, filosoful pentru care „spiritul este libertate” [13], se referea la epoca acelor vremuri ca la „o epocă tranzitorie a crizei spirituale”.

Criza spirituală la care Berdiaev făcea trimitere în anul 1927 este astăzi recunoscută de către tot mai mulți autori ca fiind o criză specifică modernității. Explicația este dată de faptul că modernității îi este specific cultul unei libertăți paradoxale, care este libertatea de alegere a omului. Aceasta este o libertate paradoxală fiindcă „în acest caz, omul e liber înainte de alegere; de îndată ce opțiunea lui a fost făcută, el își pierde libertatea. El a ales un principiu erijat în autoritatea căreia i se va supune. Suntem în fața unui paradox: libertatea de a alege este un drept care începe prin a limita și sfârșește prin a suprima libertatea ca atare” [14]. Limitarea libertății umane la libertatea de alegere a individului înseamnă, de fapt, limitarea la o libertate **nedeplină**, cu consecința paradoxală a îmbrățișării unei adevărate **sclavii a libertății, caracteristică crizei modernității și, cu atât mai mult, „hipermodernității”, adică epocii noastre, denumită ca atare de către sociologi contemporani importanți**. Tot dintre acești sociologi s-au recrutat și autori care se întrebă retoric dacă „hipermodernitatea nu este cumva construită pe o stare permanentă de criză” [15].

Se cunoaște astăzi faptul că noțiunea de criză a apărut în lumea științifică mai întâi în medicină. Hipocrate a identificat criza cu o reacție a organismului la atacurile provenite din exterior, constituindu-se totodată și ca o etapă spre vindecare. Medicina modernă consideră însă că ea poate să fie și o reacție

The explanation is that it is specific to modernity the cult of a paradoxical freedom which is man's freedom of choice. This is a paradoxical freedom because "in this case, man is free before choosing, as soon as he made his choice, he loses his freedom. He chose a principle which acts as an authority which man will be subject to. We are facing a paradox: the freedom of choice is a right that starts by limiting, and ceases by suppressing the freedom as such" [14]. Limiting the human freedom only to his freedom of choice, it means in fact the limitation to a restricted freedom, with the paradoxical consequence of an authentic slavery of freedom. This is characteristic for the modernity crisis and, moreover, for the "hypermodernity", namely for our age, called as such by contemporary important sociologists. From these sociologists also emerged authors who ask themselves rhetorically whether "hypermodernity is somehow built on a permanent state of crisis" [15].

It is known today that the notion of crisis has emerged in the scientific world for the first time in medicine. Hippocrates identified the crisis with a response of the body to attacks from outside, being at the same time a step towards healing. However modern medicine takes into consideration that it can be also an irregular reaction, without perspective towards healing. For instance, the epileptic attack can generate itself other attacks (electroshocks), in order to achieve shock effects, through which the initial equilibrium can be restored [16]. Essentially, the crisis represents a destabilization of the body or the system that this affects. However, hypermodernity is defined like a „liquid” society [17], a society "without guidelines, without established limits", a society „of the present time, of the emergency, of the visual, of the individual lost in the crowd", a society in which individuals are „fed up with information”, but for whom it is obvious the loss of „the ties that used to comprise the social texture” [15].

Any crisis is at the same time „the sign of

dezordonată, fără orientare către vindecare. Este cazul, de exemplu, al crizei de epilepsie care poate genera, ea însăși, alte crize (electroșocuri), cu scopul de a obține efecte de șoc prin care să se poată restabili echilibrul anterior [16]. În esență, criza este echivalentă, așadar, cu o destabilizare a organismului sau sistemului pe care aceasta îl afectează. Or, hipermodernitatea se caracterizează tocmai ca o societate „lichidă” [17], o societate „fără repere, fără limite stabilite”, o societate „a momentului prezent, a urgenței, a vizualului, a individului pierdut în mulțime”, o societate în care indivizii sunt „saturați de informație”, dar pentru care este vizibilă pierderea „legăturilor care constituiau cândva țesutul social” [15].

Orice criză este însă și „semnul a ceva negativ care nu este luat în seamă, care este ocultat, ascuns, neanalizat” [18]. Acest ceva este pentru hipermodernitate faptul că ea se arată a fi o societate „de consum, narcisică, în care consumismul și narcisismul se împletesc cu frustrarea și cu paradoxale injoncțiuni, cu sentimentul de insecuritate”, o societate „în care indivizii sunt fascinați de publicitate și seduși de populismul conducătorilor”, o societate care „pregătește și orientează indivizii astfel încât ei să poată funcționa în sfera imaginarului și a virtualului” [15].

Aici trebuie subliniat faptul important că libertatea umană nu este, așa cum s-ar putea greșit înțelege, izvorul crizei modernității și, mai departe, al crizei specifice hipermodernității. Libertatea umană este doar o **condiție** de manifestare a acestor crize, însă izvorul sau cauza ultimă a lor constă în altceva. Este vorba despre ideea de progres pe care a îmbrățișat-o modernitatea încă de la începuturile ei, pentru a fi apoi cultivată și dezvoltată de către pozitivism. Acesta din urmă a preluat ideea modernă de progres, fără a sesiza atunci contradicția astfel născută, care, așa cum a arătat Berdiaev, constă în faptul că „progresul implică valori **spirituale**, care ridicându-se peste el, îi determină **sensul**”, în timp ce „pozitivismul nu poate vorbi decât de o evoluție fără scop și sens” [19].

something negative, that is not taken into consideration, which is concealed, hidden, unanalyzed” [18]. For hypermodernity this consists in the fact that it appears to be a society „of consumerism, narcissistic, and narcissism that consumerism, in which this consumerism and narcissism are interwoven with frustration and with paradoxical injunctions, with the insecurity feeling”, a society „in which individuals are fascinated by advertising and are seduced by the leaders populism”, a society which „prepares and orients individuals so that they can function in the sfera of the imaginary and of the virtual” [15].

Here we should highlight the important thing that the human freedom is not, so it can be wrongly understood, the source of modernity crisis and, furthermore, of the specific hypermodernity crisis. Human freedom is just a condition of these crises to occur, while the ultimate cause of them consists in something else. It is all about the idea of progress, which modernity embraced from its very beginnings, for being cultivated and developed by the positivism. The latter undertook the modern idea of progress without noticing the contradiction that emerged at that time, which, according to Berdiaev, consists in the fact that „positivism can talk only about an evolution without any purpose and meaning” [19].

The modern idea of progress led inevitably to the contemporary development of telecommunications, which unfortunately appears to be one without any purpose and meaning based on spiritual values, which explains mainly the following paradox of our times: the unprecedented development and proliferation of telecommunication technologies is accompanied by deepening the crisis of real and profound communication between people. Thus, instead of facilitating the (re)establishment of genuine and harmonious relations between people, the development of telecommunications is leading today to the strengthening of chaotic and destabilizing character of the relations between people,

Ideea modernă de progres a condus inevitabil la dezvoltarea contemporană a telecomunicațiilor, care se arată însă, din nefericire, a fi una fără un scop și un sens întemeiate pe valori spirituale, ceea ce explică în mare măsură următorul paradox al zilelor noastre: dezvoltarea și proliferarea, fără precedent, a tehnologiilor telecomunicațiilor este însoțită de adâncirea crizei comunicării reale, profunde dintre oameni. Așa se face că, în loc să înlesnească apropierea reală dintre oameni, dezvoltarea telecomunicațiilor conduce astăzi la accentuarea caracterului haotic, **destabilizator** al relațiilor interumane, cu consecințe importante pentru adâncirea crizei spirituale și a diverselor crize morale, care mai devreme sau mai târziu provoacă sau înlesnesc crize social-economice mai mult sau mai puțin generalizate.

4. CONCLUZII: ROLUL CRUCIAL AL INTELIGENȚEI SPIRITUALE PENTRU MANAGEMENTUL FIRMEI ÎN CONTEXTUL CRIZEI ECONOMICE CONTEMPORANE

Pornind de la cele arătate mai sus, se poate spune că ceea ce a alimentat și continuă să alimenteze crizele moderne, precum și criza contemporană - adevărată criză a hipermodernității - constă în mod esențial în abandonarea de către om, în urma exercitării libertății sale de alegere, a vocației sale naturale, însoțită de eschivarea acestuia în fața propriilor sale responsabilități. De aici au rezultat încă două fenomene importante: „o criză de identitate a individului și o percepție a acestuia potrivit căreia existența nu are nici un sens” [20], adică tocmai ceea ce se constituie ca principale preocupări identificate în literatura dedicată inteligenței spirituale a ultimilor ani, precum s-a arătat în cel de-al doilea paragraf al lucrării de față.

În ce privește metodele de „tratament”, se poate spune că: „reconstrucția societății și a lumii, la fel ca orice altă veritabilă activitate

with important consequences for deepening the spiritual crisis and various moral crises, which sooner or later will provoke or facilitate social-economic crises, more or less generalised.

4. CONCLUSIONS: THE CRITICAL ROLE OF SPIRITUAL INTELLIGENCE FOR THE GENERAL MANAGEMENT OF THE FIRM, IN THE CONTEXT OF CONTEMPORARY ECONOMIC CRISIS

Starting from those shown above, we can conclude that the thing that fueled and continues to fuel the modern crises, as well as the contemporary crisis - which in fact is the real crisis of hipermodernity - essentially, consists in the abandonment of man's natural vocation, following his freedom of choice, which is accompanied by the evasion of his own responsibilities. Hence, two more important phenomena have appeared: „an identity crisis in the individual, and his perception that existence has no meaning” [20], namely, exactly the main concerns identified in the spiritual intelligence literature of the recent years, as it was shown in the second paragraph of this paper.

Regarding the methods of „treatment”, one can state that: „the reconstruction of society and of the world, just as any other genuine human activity, must take place on three different levels: spiritual, moral and economic. These three elements have to be listed in this hierarchical order because the spiritual element, in cooperation with the moral element, has to support the economic element” [20].

For the firm management, this goal is translated firstly in the requirement of serious efforts of description of real spiritual values as monitoring conditions of achieving the declared mission of the firm. These efforts then must be followed by the directing of all resources towards the enhancement of social

umană, trebuie să se desfășoare pe trei niveluri diferite: nivelul spiritual, nivelul moral și nivelul economic. Aceste trei elemente trebuie considerate în această ordine ierarhică deoarece elementul spiritual, împreună cu cel moral, trebuie să fie suportul elementului economic” [20].

Pentru managementul firmei, acest deziderat se traduce, în primul rând, în exigența eforturilor de descriere a unor adevărate valori spirituale ca și condiții de urmărire a îndeplinirii misiunii declarate a firmei. Aceste eforturi trebuie să fie urmate apoi de orientarea tuturor resurselor firmei în sprijinul creșterii coeziunii sociale în jurul acelor valori sale spirituale. Pentru atingerea acestui ultim obiectiv, inteligența spirituală este de prim ajutor, mai ales dacă se are în vedere, de data aceasta, funcția adaptativă a SQ.

5. BIBLIOGRAFIE

- [1] Amram, J. Y. The Contribution of Emotional and Spiritual Intelligences to Effective Business Leadership. Institute of Transpersonal Psychology, Palo Alto, California, 2009, http://www.yosiamram.net/docs/EI_and_SI_in_Leadership_Amram_Dissert.pdf
- [2] Emmons, R. The psychology of ultimate concerns: Motivation and spirituality in personality. The Guilford Press, New York, 1999, pp. 163-164.
- [3] Vaughan, F. What is spiritual intelligence? Journal of Humanistic Psychology, 42 (2), 2002, pp. 16-33, <http://www.francesvaughan.com/files/SpiritualIntell.pdf>
- [4] Nasel, D. Spiritual orientation in relation to spiritual intelligence: A new consideration of traditional Christianity and New Age/individualistic spirituality. Unpublished doctoral dissertation, University of South Australia, Adelaide, 2004, pp. 42 și 305.
- [5] Zohar D., Marshall I. SQ: Connecting With Our Spiritual Intelligence. Bloomsbury Publishing, New-York, 2000, pp. 3-4.
- [6] McGeachy C. Spiritual Intelligence in the

cohesion around these spiritual values. In order to achieve this ultimate goal, the spiritual intelligence is of a major help, especially if it is taken into consideration, for this time, the adaptive function of SQ.

5. REFERENCES

- [1] Amram, J. Y. The Contribution of Emotional and Spiritual Intelligences to Effective Business Leadership. Institute of Transpersonal Psychology, Palo Alto, California, 2009, http://www.yosiamram.net/docs/EI_and_SI_in_Leadership_Amram_Dissert.pdf
- [2] Emmons, R. The psychology of ultimate concerns: Motivation and spirituality in personality. The Guilford Press, New York, 1999, pp. 163-164.
- [3] Vaughan, F. What is spiritual intelligence? Journal of Humanistic Psychology, 42 (2), 2002, pp. 16-33, <http://www.francesvaughan.com/files/SpiritualIntell.pdf>
- [4] Nasel, D. Spiritual orientation in relation to spiritual intelligence: A new consideration of traditional Christianity and New Age/individualistic spirituality. Unpublished doctoral dissertation, University of South Australia, Adelaide, 2004, pp. 42 și 305.
- [5] Zohar D., Marshall I. SQ: Connecting With Our Spiritual Intelligence. Bloomsbury Publishing, New-York, 2000, pp. 3-4.
- [6] McGeachy C. Spiritual Intelligence in the Workplace. Ireland: Veritas, 2001, p. 63.
- [7] McMullen B. Spiritual intelligence. StudentBMJ 2003, 11, pp. 43-86, <http://archive.student.bmj.com/issues/03/03/careers/60.php>
- [8] Dent M. Spiritual Intelligence in the Workplace. În Dent M. et. al. „Spirituality in the Workplace. The new paradigm”, Sea Change Publishing, Sydney, 2006, p. 1, http://www.maggiedent.com/SpiritualIntelligence_in_the_Workplace.pdf
- [9] Wigglesworth C. Why Spiritual Intelligence is Essential to Mature Leadership. Integral Leadership Review Volume VI, No. 3, August 2006,

Workplace. Ireland: Veritas, 2001, p. 63.

[7] McMullen B. Spiritual intelligence. StudentBMJ 2003, 11, pp. 43-86,

<http://archive.student.bmj.com/issues/03/03/careers/60.php>

[8] Dent M. Spiritual Intelligence in the Workplace. În Dent M. et. al. „Spirituality in the Workplace. The new paradigm”, Sea Change Publishing, Sydney, 2006, p. 1,

<http://www.maggiedent.com/SpiritualIntelligenceintheWorkplace.pdf>

[9] Wigglesworth C. Why Spiritual Intelligence is Essential to Mature Leadership. Integral Leadership Review Volume VI, No. 3, August 2006,

<http://www.archive-ilor.com/archives-2006/2006-08/2006-08-article-wigglesworth.php>

[10] George M. Practical Application of Spiritual Intelligence in the Workplace. Human Resource Management International Digest, 14 (5), 2006, pp 3-5.

[11] King B. Personal Meaning Production as a Component of Spiritual Intelligence. Paper submitted for presentation at The 5th Biennial International Conference on Personal Meaning, Toronto, Ontario, July 24-27, 2008,

<http://www.dbking.net/present/inpm5paper.pdf>

[12] Berdiaev N. Spirit si libertate - Încercare de filosofie creștină. Editura Paideia, București, 1996, p. 10.

[13] Berdiaev N. Spirit si libertate - Încercare de filosofie creștină. Editura Paideia, București, 1996, p. 151.

[14] Evdokimov P. Iubirea nebună a lui Dumnezeu. Editura Anastasia, București, f.a. (ISBN: 973-95777-7-6, anul apariției: 1992), pp. 157-158. Traducere, note și prefață de Teodor BACONSKY după originalul L'amour fou de Dieu, les Editions du Seuil, Paris, 1973.

[15] Barus-Michel, J. Criza ca obiect al psihologiei sociale clinice. În Barus-Michel, J. & Neculau, A. (coord.). Psihosociologia crizei. Editura Trei, București, 2011, pp. 90-91.

[16] Barus-Michel, J. Criza ca obiect al

<http://www.archive-ilor.com/archives-2006/2006-08/2006-08-article-wigglesworth.php>

[10] George M. Practical Application of Spiritual Intelligence in the Workplace. Human Resource Management International Digest, 14 (5), 2006, pp 3-5.

[11] King B. Personal Meaning Production as a Component of Spiritual Intelligence. Paper submitted for presentation at The 5th Biennial International Conference on Personal Meaning, Toronto, Ontario, July 24-27, 2008,

<http://www.dbking.net/present/inpm5paper.pdf>

[12] Berdiaev N. Spirit si libertate - Încercare de filosofie creștină. Editura Paideia, București, 1996, p. 10.

[13] Berdiaev N. Spirit si libertate - Încercare de filosofie creștină. Editura Paideia, București, 1996, p. 151.

[14] Evdokimov P. Iubirea nebună a lui Dumnezeu. Editura Anastasia, București, f.a. (ISBN: 973-95777-7-6, anul apariției: 1992), pp. 157-158. Traducere, note și prefață de Teodor BACONSKY după originalul L'amour fou de Dieu, les Editions du Seuil, Paris, 1973.

[15] Barus-Michel, J. Criza ca obiect al psihologiei sociale clinice. În Barus-Michel, J. & Neculau, A. (coord.). Psihosociologia crizei. Editura Trei, București, 2011, pp. 90-91.

[16] Barus-Michel, J. Criza ca obiect al psihologiei sociale clinice. În Barus-Michel, J. & Neculau, A. (coord.). Psihosociologia crizei. Editura Trei, București, 2011, pp. 29-30.

[17] Bauman, Z. Liquid Modernity. Cambridge: Polity Press, 2000.

[18] Barus-Michel, J. Crise(s). Les Cahiers de Psychologie politique, numéro 14. Apud Barus-Michel, J. & Neculau, A. (coord.). Psihosociologia crizei. Editura Trei, București, 2011, p. 176.

[19] Berdiaev N. Spirit si libertate - Încercare de filosofie creștină. Editura Paideia, București, 1996, p. 354.

[20] Galeriu C. A Time of Change:

psihologiei sociale clinice. În Barus-Michel, J. & Neculau, A. (coord.). Psihosociologia crizei. Editura Trei, București, 2011, pp. 29-30.

[17] Bauman, Z. Liquid Modernity. Cambridge: Polity Press, 2000.

[18] Barus-Michel, J. Crise(s). Les Cahiers de Psychologie politique, numéro 14. Apud Barus-Michel, J. & Neculau, A. (coord.). Psihosociologia crizei. Editura Trei, București, 2011, p. 176.

[19] Berdiaev N. Spirit si libertate - Încercare de filosofie creștină. Editura Paideia, București, 1996, p. 354.

[20] Galeriu C. A Time of Change: Fundamental Options in the Present Dialogue between Believers and Society”, Religion in Communist Lands, Keston College, vol. 19, 1-2, 1991, p. 66-74, http://www.biblicalstudies.org.uk/pdf/rcl/19-1-2_066.pdf

Fundamental Options in the Present Dialogue between Believers and Society”, Religion in Communist Lands, Keston College, vol. 19, 1-2, 1991, p. 66-74, http://www.biblicalstudies.org.uk/pdf/rcl/19-1-2_066.pdf